

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

<p>Szerkesztőség: Főtér 27. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Megjelen minden vasárnap reggel. Kéziratok nem adatnak vissza.</p>	<p>Előfizetési díj: Egész évre 4 ft — Félévre 2 ft — Negyedévre 1 ft. Hirdetéseket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít. Egyes szám ára 8 kr.</p>	<p>Kiadóhivatal: Schvarecz Sándor könyvkereskedése, hová az előfizetési- és hirdetési díjak küldendők. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyilttér petit sora 30 kr.</p>
--	--	--

Az éhes gárda.

Mióta a hatalom magas polczáról leszorítottak azok, a kik 1876-tól 1887-ig, mint mindenható basák vezették Csongrád város ügyeit, ítéltek eleve nek és holtak felett, rendelkeztek a köztulajdon és az adófizető polgárok által községi adó címén befizetett fillérekkel; s nem számoltak a köztulajdon vagyonaival, tetszésük szerint saját céljaikra fordították a város közjövendelmét, kijátszották a polgárok szabad választási jogát, azóta mindig arra törekedtek, hogy bármi uton-módon visszajuthassanak oda, honnan leszorítottak, hogy folytathassák garázdálkodásukat, mert hiszen szerintük a nép arra való, hogy az nekik keressen.

Ezek a jó urak, a kik a közpénztárt mint éhes pióczák szipolyozták, midőn látták, hogy ezentul vége van a szabad gazdálkodásnak, leszorítottak a hatalomról, szövetségest kerestek, hogy annak segítségével még egyszer elfoglalhassák a városházát.

Azonban hiába szövetkeztek Csáttárral, minden rossz szándékuk hajótörést szenvedett, csufosan elbuktak. De a csufos bukás, korántsem lohasztotta le tevékenységüket, ki-

tartóan ármánykodtak mindaddig, míg utóvégre találtak egy emberre, a ki hasonló célokért küzdve, szolgálatukba lépett. Hegyi Antal és a város pióczái csakhamar megértették egymást, csakhamar puszi pajtások lettek.

Annyi igaz, hogy Hegyi páternél méltóbb szövetségesre aligha lehettek volna szert.

Hegyi páternél senki sem érti jobban a népbolondítást széles-e hazában. Valóban nagy színész, de még nagyobb Jezsuita veszett el e kiváló honfiuban.

Hegyiének sikerült a népet fanatizálás útján annyira félre vezetni, hogy Szívákot és vele együtt azokat, a kik eddig tisztességesen és becsületesen vezették a község ügyeit, elbuktatta. Most már mi sem áll utája az éhes gárdának, szabadon elfoglalhatják azokat az állásokat, melyekről a nép által leszorítottak, nyitva áll a városháza kapuja, bevonulhatnak.

Mielőtt azonban bevonulnának, szükségesnek tartjuk a kapu előtt várakozó „gárda” tagjait egyenként bemutatni, már csak azért is, hogy lássák és felismerhessék t. polgártársaink, hogy vajjon ezek-e azok, a kiknek kezeibe akarja adni a város

kormánypálcáját? Vajjon megtalálja-e azok között azon önzetlen férfiakat, a kikre rábízhatja a város vagyona felétlen kezelését? Vajjon megtalálja-e ezekben a nép szabadakarata bajnokait?

Hát ott áll legelsőnek a csongrádmezei egyesült ellenzék vezére és feje, szelidlelkű szent atyánk *Hegyi Antal*. A ki véghetetlen galambszelidsége mellett majdnem annyiszor ül a szegedi kir. bünyítőtörvényszék tárgyalási termében a vádlottak padján, mint a hányzor megfordul a Sima Ferencz érdekében Tápén.

Hát ugyan tett-e ez a szent férfiú valamit Csongrád város érdekében, vagy fog-e valaha tenni?

Mi az eddigi ténykedéseiből csak annyit tudunk, hogy az egyszerű stólat felemelte kétszeresre. Azután meg a fizetésit is megakarta dupláztatni, meg a réti járandóságait is a kisrétbe akarta kivenni. Duplán fizetett a harangozásért, a temetésért, az esküvőért. Pénzes requiemet szolgáltat hétköznap, ünnepen és a hajnali misén. Le marházza és pofonveri egyaránt úgy az igazhívő katolikusokat, mint az eretnekeket, egyszóval a mi önzetlen szent atyánk még

A „CSONGRÁDI LAP” TÁRCZÁJA.

Szeress!

Kettőt nyújt az élet: reményt és vigasztalást!

Remény! . . . csalfa pillangója az élet és vágy útalan útjainak.

Himes pillangó! . . . űzött képe minden múltó boldogságnak; ott születik a bölcsőben s elkísér a sirig, hogy csalfa útjain útvesztője legyen legjobban tévesztett lények az Istennek, . . . neked őh ember!

Remény és vigasztalás! . . . halvány mécsvilága a jövőnek és múltnak.

Remény! . . . ki ne keresett volna, ki ne űzött volna.

Vigasztalás! . . . ki nem talált volna benned nyugalmat.

Lidércként kíséred az embert, hogy éltess és csalj!

Remény! himes pillangója az élet vágyó és sejtelmes jövőjén.

Vigasztalás! leple a múltnak, hová űz a kétségbeesés gyakran.

Ezt nyújtja a sors. A többit ember teremtsd magad.

A sir, ha vigasztal is, múltat nem terem. Teremts és szeress!

Szeretet növel, szeretet emel, szeretet tartja föl e világot.

Emberi hiúság, vágy, remény és rang benned nyer önzetlen vigasztalást.

Benned van a világ egyenlősége; úr, pór, boldogság és boldogtalanság nálad talál vigaszt és megnyugvást.

Össze fűzesz mindent, mit szétválasztott a társadalom.

Szeress! . . . boldog, a ki tudja és érzi mi az . . . szeretni.

Szeress! szeretettel teremtett az Úr e földre s az fog eltemetni is.

Szeress! fű, fa, mező és minden virág arra int, arra tanít.

Szeress! még a szél is átöleli a világot.

Gyermek első gügyögése, az anya utolsó kézsimitása mutatja, hogy szeress!

Oh, be halvány a világ reménye, de pusztá a vigasztalás.

Madár fészket rak, virág magot termel; minden e földön létet terjeszt és tart fenn.

Szeress! rövid a lét, múltó boldogság e világ folyása.

Ki tudja, meddig tart s mikor ér véget!? Lásd, a rét virága nő, hervad és oda tér vissza, honnan fölvirult, a földre.

Bűgő gerle pár rak fészket a lombok között és szeret!

Szeress! Remény és vigasztalás biztat és megnyugtat; de csak egy érzelem állandó a szeretet!

Szeress! örök élte a természetnek a szeretet; minden elmúlik, csak az él örökön örökké!

Szeress! és öleld magadhoz az egész világot.

Eszmék és nem a múltó vagyon tesz nagygyá és boldoggá.

Szeress! szeretet szül, szeretet terem el!

Majd elmúlik még a lét. Tarlott mezőkön végig sivit az enyészet szele és oh sívár lesz az élet, ha . . . nem szerettél.

Szeress! Nagyok, dicsők hálnak meg a szeretet nyomán!

Szeress! egy vágy és remény nyújtson vigasztalást, hogy . . . szeress!

Szeress! Évát teremté Isten Ádám mellé és az Isten ösztönt és érzelmet is teremtett mellé.

Szül és száll a szél viharja és a hópihe és hozzá simul a földhöz.

Szeress! szeretet nélkül sívár az élet, múltó a pillanat hatása.

Szeress! ki tudja meddig tart az élet és hová vezet.

Szeress! Csicsergő fecske az ereszt alatt, a hópihe is, mely szerelmesen öleli a földet, szelid családító, lelketlen „Don Juan,” minden arra tanít és nevel föl, hogy szeress!

. . . szeress . . . és csak szeress!

És ha a föld letarolt virágai arra intenek, hogy feledj: akkor is szeress!

azért is haragszik, ha a templomi szent beszédeit ingyen hallgatják, pénzre akar feküdni és pénzre kelni.

Most nézzük, hogy vajjon mit akar tenni? Hát erre nézve elég lesz, ha hivatkozunk a „Tiszavidék“ f. évi december hó 4-én megjelent számában „A keresztény gőzmalom“ című cikkre, melyet a főtisztelendő úr saját felszentelt kezeivel írt. — Hát ebben egyebet nem akar, mint azt, hogy Majort mentse fel a fizetési kötelezettség alól, adjanak neki nagylelkűen pardont, engedjék el azt a rongyos 10.000 frtot. Az egészben az a legkülönösebb, hogy ugyanakkor, midőn Majornak 10.000 frtot el akar engedtetni. Rétit megtámadja, hogy az általa teljesített munkákért ügyvédi díjat számít fel. Ugyan tisztelettel kérjük, hogy Hegyi Antal úr miért nem engedte el a kengyeli szerencsétlen áldozatok temetési költségét? Miért fizettetett kétszeres stólát a szerencsétlenek özvegyeivel és árvaival?

Ügylátszik, hogy a főtisztelendő plébános úr a részvénytársaság pénzével nagyon is gavallér módon akar elbánni, ellenben a maga részét még a szegénység zsirjából is kisüti. — Ugyanezen cikkben még azt is indítványozza, hogy Nagy Pál Imrét, ki a malmot megmentette a tönkrejutástól, el kell csapni és helyette „szakértő“ egyéniséget kell alkalmazni. Hát igentiszteit tisztelendő úr, erre csak azt jegyezzük meg, hogy nagyon tudjuk ám mi, hogy kit ért főtisztelendőség a „szakértő“ egyéniség alatt! Nagyon jól tudjuk, hogy főtisztelendőség ezzel a felhívással nem akar mást, mint a keresztény gőzmalomot kezére akarja játszani annak az igen tisztelt urnak, akinek már régóta fáj a foga a keresztény gőzmalomra. No de kétségtelen, hogy az illető meg is érdemli, mert hiszen a Hock választása elég

Bús a mező . . . Tarlott bokrai fölött a feledékenység enyészete, de a szeretet emléke is versenyt száll.

Szeress! Ölelő karja kizár minden előítéletet, mert csak remény a mulandó, de a szeretet él örökké a világon . . . az állandó.

És el áll a szél . . . Még egy utolsó sívít végig a világon, hogy versenyt fusson az elhaló virággal e pusztán — télen!

Sír a szél . . . siralma jobban hangzik mint az enyém!

Pusztán állok és bár tél van, hangsabb mint máskor. Árvák, özvegyek, siralma hangzik belé, mert vigasztalanul maradtak e világon.

De azért mégis szeressen mindig és mindenki . . . a ki szeretni tud!

F-k Z-n.

Szökrák.

Fontos ok. Urnő: Ugyan Anna, muszáj magának mindig kaczagni? — Szobaleány: Hogyne, kezét csokolom! hiszen az új fogaim sok pénzemben vannak nekem.

Gálánt iparlovag Biró: Ön azzal van vádolva, hogy X. asszony theastélyén az ezüst cukorfogót zsebreavágta. Mi mentése van erre? — Iparlovag: Igaz, kérem! Hanem én ezzel csak azt akartam elérni, hogy X. asszony a tulajdon aranyos kezével nyújtsa felém a cukrot.

→××←

pénzébe került, tehát kárpótolni kell a keresztény gőzmalommal.

Nézzük most a kint ácsorgó „éhes gárda“ 2-ik tagját. Hát ez az úri ember az, a kit akkor, midőn nagyon is befentes volt a község házában, annyira szeretett a t. publikum, hogy majdnem térden kérte a községipárt vezérét, hogy ezt az egy rókáról nem két, hanem 100 bört huzó nyuzót távolítsa el onnét. Ez a híres vizijogi kapacitás, a ki tanácsait, feliratait és egyéb apró cseprő munkáit annyira megfizettette, hogy a községi pénztárnok és az összes adóvégrehajtók nem voltak képesek annyit behajtani, mennyit az illető, mindenféle címeken ki ne szedett volna. Az ő idejében volt az is, hogy a község állandó deputációt szervezett, a kik nyakra-főre, hol az egyik, hol a másik miniszternél alkalmatlankodtak, de egyuttal a deputációnális költségekből az egyes évadokra állandóan ellátták családjaikat fűszerrel és gunyával.

Vagy talán azt akarják a „gárda“ tagjai közül bevinni, a kit a vármegye nagymérvű hanyagsága és tudatlansága miatt állásától elmozdított? A ki hanyagsága és tudatlansága miatt a község pénztárát és így a lakosságot ezrekig megkárosította!

Egyszóval, tisztelt polgártársak, képzeljenek önök 4—5 oly piécát, melyek már 6 év óta vizes üvegbe téve, vért nem szívhattak; ha azután ezeket egyszer valakinek a hátára rakják, hát addig el nem lehet őket távolítani, még az illető beteg minden vérért ki nem szípolyozzák.

Eppen így lesznek akkor is, ha ezen 6 év óta „éhező gárda“ bármelyik tagját be ereszti, ezek sem fognak nyugodni mindaddig, míg éhségüket a város pénztárából ki nem elégítik. Akkor pedig üresen marad a város kasszája!

Tehát, ha úgy tetszik, ám ereszszék be ezt az éhes gárdát, de jegyezzék meg, hogy mi hü örei leszünk a város vagyonának és ha a város pénzét az „éhes gárda“ úgy, mint a múltban tette, „Csáky szalmája“-ként kezeli, hát legyenek elkészülve, hogy mi leszünk az elsők, a kik körmükre koppantunk.

Lokálpatriotizmus.

Csongrádvármegye törvényhatósága f. hó 17-én tartja meg rendes évnegyedes közgyűlését. Ugyanez alkalommal fog betöltetni az előléptetés folytán megüresedett II-od aljegyzői állás. Amely bizonyos, hogy ezen állásra úgy a vármegye egyes községeiből, mint Szentesről többen fognak pályázni; de az is bizonyos, hogy a szentesiek ismét álláspontot foglalnak el egy szentesi „benszült“ mellett.

Hogy ez valóban úgy lesz, kitetszik abból, hogy a „Szentes és Vidéke“ már előre korteskedik Nagy Sándor közigazgatási gyakornok érdekében. Ugyanis a nevezett lap f. hó 8-án megjelent számának ujdonsági rovtában „A II. aljegyzői állás“ címen valóságos diésítő hymnust zeng az illető jelölt érdekében. A többek között a következő passzust is közli: „Értesülésünk szerint a fentemlített állásra Nagy Sándor földi k is pályázni fog.“ továbbá a cikk végén kijelenti, hogy megválasztását minden erejéből támogatni fogja.

Hát hiszen a mi azt illeti, már több évben sajnosan tapasztaltuk, hogy a szentesiek a vármegyei tisztviselő állásokat valóságos monopopolizálják. Eppen ezen körülmény egyik oka annak, hogy a vármegye községei egyhangúlag óhajtják a választ Szentesről; mert megvannak győződve, hogy Szeged méltányosabban fog eljárni a tisztviselői állások betöltésénél.

Különösen mi, csongrádiak, mint a vármegye második legnépesebb és legnagyobb községe, méltán elvárhatnók, hogy a vármegyei tisztviselői állások betöltésénél jelöltjeink a lakosság számarányához képest választatnának meg. A helyett azonban azt tapasztaljuk, hogy azok is, a kik voltak, a vármegyei tisztújításoknál apródonként kiszorítottak a szentesi „földiek“ által.

Igy esett meg az is, hogy míg a multban kellő számmal voltak beválasztva a csongrádiak, ma már csak Réti Ferenc főszolgabíró és Blázsik Márton szolgabíró képviselik a vármegyei tisztviselői karban Csongrád városát. Megjegyzendő, hogy a főszolgabírói állást is csak erős küzdelem után bírtuk kivívni egy szentesi benszülttel szemben.

A megüresedett II-od aljegyzői állásra Tary István közigazgatási gyakornok is pályázott. Tary István szintén fényes sikerrel tette le az államtudományi vizsgát, azonfelül a vármegyei legidősebb közigazgatási gyakornok. Mi, nem rójuk fel érdemül, hogy Tary „földink“, de igenis tartozunk kijelenteni, hogy a vármegyei II-od aljegyzői állást ez időszert senki méltóbban nálánál be nem töltheti. Egyuttal felkérjük úgy a csongrádi, mint az összes vármegyei, de különösen a szentesi megyebizottsági tagokat, hogy egyszer már tekintsenek el a lokál-patriotizmustól és adják szavazatukat arra, ki úgy tehetségénél, mint szolgálati éveinek számánál fogva azt megérdemli.

UJDONSÁGOK.

— december 11.

— **Gyűlések a vármegyén.** Csongrádvármegye törvényhatósága f. hó 17-én tartja rendes évnegyedes téli közgyűlését. Ezt megelőzően, f. hó 15-én, délelőtt 9 órakor az állandó választmány; 16-án, délelőtt 9 órakor a közigazgatási bizottság, ugyanazon nap délután pedig a bíráló választmány és a számonkérő szék gyűlésez. A törvényhatósági közgyűlésnek legfőbb érdeket fog kölesönözni, hogy ezúttal töltesse be a 2-ik aljegyzői állás és alakul a közigazgatási bizottság a jövő évre újra; továbbá, hogy e közgyűlésen történik intézkedés a kilépő megyebizottsági tagoknak még e hó folytán való új választása tekintetében.

— **Hózivatar.** Az elmúlt hét első napjaiban igazán kritikus idő volt. Megkezdődött a hóhullás, erős szél tánczoltatta a könnyű pelyheket s már kedden oly erővel dühöngött a zivatar, minőt csak Falb uram jósolhatott. Vasúti közlekedésünk teljesen megszűnt, úgy annyira, hogy e héten a nagy világból semmit sem tudunk. Fővárosi lapot nem olvashatunk, mert valahol Pusztapáka körül rekedt a nagy hóban. Így azután csak találgatjuk, hogy odafönt mi történhetett? Beszélük, hűséget esküdött Apponyi gróf Wekerlének. — Azt is szóba hozták nálunk, hogy a „Magyar Állam“ a kötelező polgári házasság behozatalát követeli; említést tett egy ideszorult vidéki úr arról, hogy megyés püspökünk Csongrádon polgári leányiskolát létesít stb. stb. — Hanem daczára a kegyetlen, zivataros időnek, daczára a vasúti közlekedés megszűnésének, az tény, hogy szeretve tisztelt országgyűlési képviselünk Hock János úr mégis körünkbe érkezett, állítólag léghajón. Mint tudósítónk értesít, a szokásos disznótor esalta le szentatya képviselőnkét körünkbe, vagy pedig a megyei bizottsági tag választások.

— **A kik mindig heczcelődnek.** Valószínűleg nincs semmi dolga annak a kedves úrnak, a ki egy soha meg nem tar-

tott hangverseny hirdetésével, most meg műkedvelői előadás rendezésével mulattatja magát. Hiszen a mulatsághoz nincs semmi közünk, hanem az mégsem járja, hogy olyan egyéneket is szerepeltet, kik egyáltalán nem szoktak komédiázni s kik között olyan is van, kinek hivatalos állása tiszteletet parancsol. Bizony jobban tenné a t. szereposztó, ha lapátot venne kezébe és elmenne a Gátér felé megtisztítani a hófuvástól a vaspálya útját. Az olyan zavaros fejnek mindenesetre használna egy kis izzadás.

— **Hirtelen halálozások.** Polyák Pál tavasros f. hó 6-án 3 úttal szállított Félégyházára; azonban alig, hogy egy órányira elhagyta a várost, a hófúvásba elakadt. Mivel látta, hogy szánnal tovább nem haladhat, egy tanyáról kocsit hozott. Alighogy megfogta a gyeplőt, hirtelen összerogyott és meghalt — Beck Miklós sebész úr, közisztelenben álló polgártársunk, 1818—49-iki honvédtiszt, e hó 8-án reggel 8 órakor szélhűtés következtében hirtelen elhunyt. Béke poraira!

— **Czimbalom művészek.** Sebestyén Karolina és László a fővárosban is ismeretes czimbalom-művészek az elmúlt héten a „Központi“ és „Pannónia“ vendéglő helyiségében gyönyörködtették kifogástalan, szép játékkal a közönséget és különösen magyar népdalok előadásával arattak zajos tetszést.

— **Jutalom életmentésért.** Még a nyár folyamán történt, hogy Keck Lajos cipész a holt Tiszából két gyermeket mentett ki. A belügyminiszter f. hó 5-én küldte le a szentesi kir. adóhivatalhoz a derék életmentő részére kiutalványozott 52 frt kifizetése iránt kelt rendeletét.

— **Szerkesztő változás.** Alig hogy Sohlya Antal úr átvette a „Tiszavidék“ szerkesztőségét, már ott hagyta azt. A Hockpárt, Réti Ferenczre vonatkozó főmédvény közvételét követelte a szerkesztőtől, de Sohlya bácsi, bár ellenfele Rétiének, még sem fogadta el a cikket s inkább lemondott a szerkesztőségről. Részünkről üdvözljük az öreg urat jellemes magatartásáért, mert lehetünk bár politikai ellenfelek, de ezért ellenség módjára ne viseltessünk egymás iránt,

— **Válasz** Sohlya Antal úrnak a múlt heti lapjában megjelent „Figyelmeztetés“ czimű közleményére. A „Magvas igazságok“nak értelmi szerzője én vagyok, s annak bármely lapban közzétételével szabadon rendelkezem. A „Csongrádi Lap“ szerkesztősége ellen jogtalanul szórt plágium vádját pedig kereken visszautasítom. A fent jelzett cikkek, hogy a Szilber János által szerkesztett „Tiszavidék“ben már megjelent, arról csak az ön figyelmeztető sorai után vettem tudomást, mert én a múlt év október havában Csongrádon nem is laktam. A békeesség kedvéért a csempészkedésről hallgatók. Ha azonban ön e dolgot teljes valóságában megismerni óhajtaná, kész vagyok az illetőkről a leplet lerántani. Csongrád, 1892. december 10.

Gebey Endre.

— **A karácsony örömei.** Bizonyára a legelső helyet foglalja el a karácsony örömei közt a kis Jézus ajándéka, az úgynevezett „kriszkindli.“ Már előzőleg mennyi édes reménynek, vágyának, ohajtásnak s utólag mennyi kedves emlékek kútforrása e nap, illetve azaz ajándék, melylyel szerettemket, barátainkat e napon meglepni szoktuk. És bármilyen régi is ez a szép familiáris szokást, mégis mindig új marad. Ez elv alapján állva, a karácsonyi bevásárlásokat illetőleg szolgálatot kívánunk tenni, a midőn ez évben is felhívjuk olvasóink figyelmét Kertész Tódor fővárosi czég műipari áruházára (Dorottya utca 1. sz.) mely e téren nemcsak hazánkban páratlan, hanem bármely nagy világvárosban számottevő lenne. A czég áruinak végtelen sokaságából, — különösen az alkalmiakat — a jutányos árak illusztrálásául ideigittatunk egynehányat. Így a karácsonyfára: elégheetlen csillogó karácsonyfadiszek, gyertyácskák, lampionok, színes esengők, bonboniérek, lebegő angyalok stb. 5, 10 krtól felfelé. Ezekből ajánlatos egy fára való teljes kollekcziót rendelni 5, 10, 15 vagy 20 fitért. Továbbá fiúk és leányoknak való mindenféle játékok, könyvek, iskolai

czikkek 40, 50 krtól felfelé, építő szekrények 35 krtól 150 frtig, törhetetlen és francia babák 60 krtól 50 frtig. Tombola rendezéséhez összeállított nyereménytárgyak 5 fittól felfelé; berendezett játékszekrények (sakk, domino, kártya; 7—90 frtig; meglepő és tréfás tárgyak 30 krtól 4 frtig; türelemjátékok 20—50 krig. Ezekon kívül: író és dohányzó, háztartási, varró és toilett czikkek finom bőrárak, legyezők, albumok és arczképkeretek nagy választékban; porcellán, majolika, bronz és angol ezüst tárgyak már 30, 40 krtól fel 100 frtig; japán, kínai és indiai árak 10 krtól felfelé. Az újdonságok különösen feltűnnek a legújabbban forgalomba hozott és már is igen kedvelt csinos alumínium czikkek. Továbbá teafőző szamovárok, üstök és kannák 2—45 frtig; utazó czikkek, torna-, vivó- és vadászeszközök, koresolyák (Rohonczy-féle híres „Columbus“) stb. Mindenkinék ajánljuk, hogy kérje a czégtől nagy képes árjegyzékét s ennek alapján tegye meg választásait, de a megrendelést ne halassa az utolsó napokra, mert ilyenkor roppant sok a munka s esetleg postai késedelem is fordulhat elő. Még csak annyit, hogy a meg nem felelő árut a czég készséggel kicseréli vagy visszaváltja.

— **Patai Rókus** gyilkolásával vádoltak szabad lábra helyezése. A „Csongrádi Lap“ november 13-iki száma hirt adott arról, hogy Patai Rókus volt csongrádi lakos holt testét november 3-án Károlyi Sándor gróf felgyői birtokán a gróf juhásza Dávid György a felgyői alsó réten levő „Dadai“ kútban megtalálta, hol még egy vasvilla is volt. A holt test gyanúsának tűnt fel, a mi arra engedett következtetni, hogy Patait — meggyilkolták. Priviczter örmester önbuzgalomból erélyes vizsgálatot tartott és csakugyan a gyilkosok nyomára akadt; el is fogta őket, kik gaz tettüket be is vallották. A csongrádi kir. járásbírószág azonban szabadlábra helyezte őket, mert az állítólagos gyilkosok alibejüket igazolták. A fenti eseményről tudósítónk a következőket írja: Priviczter József esendő örmester még a jelentéstétel napján a helyszínrre érkezvén, jegyzőkönyvet vett fel és a következőleg járt el. A nyomozás alkalmával kiderült, hogy a meggyilkolt Patai, Zsirossal volt a réten, a ki később bevallotta, hogy nov. 1-én Pataival tűzrevalót szedtek a réten és másnap a tűzrevalóval megrakott kocsin együtt mentek haza. Dél felé újból kimentek a rétre, hol meg is vacsoráztak és közvetlen ezután Urbanyiczki Pál jött Pataihoz e szavakkal: „Rókus bátya menjen kend haza, mert Roza néni — beteg.“ Patai elakart menni, de szándékáról Urbanyiczki lebeszélte. Patai később kocsijához ment, hogy lovának enni adjon; addig Urbanyiczki Pál közölte Zsirossal Imrével gyilkos szándékát, kit egyúttal azzal fenyegetett: „téged is agyon ütletek, ha szólni mersz!...“ A tűzhelyhez visszatért Patai lefeküdt és elaludt. Alvás közbe Urbanyiczki a meggyilkolt kezeit ugyancsak a meggyilkolt Patai számára tette, ezután reá ült, s a legembertelenebb módon megfosztotta életétől. Zsiross Imre ezalatt a meggyilkoltnak lábait fogta. A bekövetkezett halál után Urbanyiczki vállára kapta a holt testet a vasvillával együtt a csékély vizű kúthoz vitte, ott levetkőztette, s a hullát a kútba dobta. Később e szavakkal tért vissza Zsirosshoz: „De kimelegített az öreg, a kinek ruháját csak azért húztam le és azért hagytam ott a vasvillát, hogy azt gondolják, miszerint az öreg inni akart és úgy bukott a kútba. A mellényben levő 45 krt azon meggyezéssel adta Zsirossnak, ha nem szól senkinek, hát még egy fél zsák dohányt is fog kapni. Patai Rókus feleségének azt mondta a gyilkos, hogy férje eltávozott, de nem tudja, hogy hová lett. „Kevés vártatva visszatért és így fenyegette a meggyilkolt nejét: „Ha megmondod valakinek, akkor téged is agyon ütletek!“ Másnap reggel haza indult és rögtön értesítette Patai Rókusnéét, még pedig úgy, a mint azt neki Urbanyiczki megparancsolta. Ezután az asszonnyal együtt a rétre mentek, hol a már említett Dávid György juhászt a kútnál alva látták s midőn oda értek a hulla megtalálását tudat-

ták velők. Zsiross továbbá azt is bevallotta, hogy Urbanyiczky Pál 3 év óta lakik a meggyilkolt házában, hol többször szóváltás volt köztük s nem ritkán ezzel végezte fenyegetését: „majd köszönök még ezért neked!“... Azt is megtudta Zsiross, hogy Urbanyiczkynek a 42 éves Patai Rókusnéval benső viszonya volt, mert férjét, mivel beteges lévén, nem szerette, sűrűn szidta és átkozta, sőt egy ízben elváltan élt egy cigánynyal s így nincs kizárva annak lehetősége sem, hogy Patai Rókus saját felesége tudta és beleegyezésével gyilkolta meg Urbanyiczky Pál. Urbanyiczkyre még azt is kiderítette Priviczter örmester, hogy november 2-án szerdán, a gyilkosság elkövetése napján a törökbecsei székről, hol kubizni volt — jött el. — Az örsvezető Urbanyiczky állításáról meggyőződni akarván, vele együtt Török-Becsére utazott, hol Majláth Károly és neje oda nyilatkoztak, miszerint Urbanyiczky mintegy három hétig dolgozott náluk, de csak október 29-ig; 30. és 31-én nem dolgozott november 1-én 4 frt, 15 krt kapott Urbanyiczky és ekkor Csongrádra utazott. Többen látták is, hogy Urbanyiczkyt egy Pelecski Peró nevű nagyréti kanász ladikon vitte át a Tiszán. Urbanyiczky Pál november 3-án csakugyan Félégyházán volt és a déli vonattal Csongrádra érkezett. Innen ment elkövetni a gyilkosságot, mely után ismét visszajött azért, hogy magáról a gyanut elhárítsa. stb.

Felelős szerkesztő: ÉDER JÁNOS.
Kiadó lap-tulajdonos: SCHWARCZ SANDOR.

Hirdetések.

PÁLYAZATI HIRDETMEY.

A csongrád községi fogyasztási és italmérési adó megváltására alakult szövetkezetről

négy ügynöki

állásra ezennel pályázat hirdettetik.

Az ügynökök fizetése havi 30 forintban és a befolyandó birságpénzeknek 30%-lékában van megállapítva.

Felhivatnak mindazok, kik az ügynöki állást elnyerni ohajtják, miszerint sajátkezűleg irt kérvényeiket, az eddigi működésüket igazoló eredeti bizonyítványokkal — vagy ezek másolatával felszerelve, legkésőbb folyó hó 15-ig a szövetkezet alólírott elnökénél benyújtani igyekezzenek.

Végül megjegyeztetik, hogy az állások 1893. évi január hó 1-én lesznek elfoglalandók, és hogy a később beérkező kérvények figyelembe vételni nem fognak.

Csongrádon, 1892. évi december hó 6-án.

WEISZ TIVADAR
szövetkezeti elnök.

9086. Csongrádvármegye alispánjától.
1892.

Pályázati hirdetemény.

Csongrádvármegye törvényhatóságánál üresedésben levő s évi 750 frt fizetéssel és 150 frt lakbérrel javadalmazott II-od aljegyzői állásra ezennel pályázatot hirdetek s felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni kívánják, hogy az 1883. évi I. t.-czikkben meghatározott képesítettséget igazoló kérvényeiket Meltóságos Tallián Béla főispán úrhoz czimezve, hivatalomban f. évi december hó 12-ik napjának d. u. 5 órájáig nyújták be.

Szentesen, 1892. november 26-án.

Dr. Csátó Zsigmond,
alispán

PESTI NAPLÓ

fölveszi régi, eredeti alakját!

A PESTI NAPLÓ

A PESTI NAPLÓ

A PESTI NAPLÓ

A PESTI NAPLÓ

A PESTI NAPLÓ

A PESTI NAPLÓ

A PESTI NAPLÓ

A PESTI NAPLÓ

A PESTI NAPLÓ

A PESTI NAPLÓ

december 18-iktól kezdve naponként kétszer legalább 16—24 oldalnyi terjedelemben föl-
vágva és ragasztva jelenik meg.

főszerkesztője és
kiadótulajdonosa:

ifj. Abrányi Kornél

országgyűlési
képviselő.

felelős szerkesztője: **Barna Izidor.**
politikai pártoktól teljesen független.

*szerkesztősége egészen újra, — az ország legjelesebb hírlapiróiból —
alakult.*

bel- és külföldi tudósításai, hírei és táviratai frisek és eredetiek lesznek s a legmeg-
bizhatóbb forrásokból erednek.

ipari, kereskedelmi és mezőgazdasági rovatát kitünő szakírók szerkesztik.

bel- és külföldi tőzsde rovata mindig pontos és megbízható lesz.

nagy gondot fordít szépirodalmi rovatára, hol mindig a legkiválóbb írók neveivel talál-
kozik az olvasó.

regényei és tárczái élénkek lesznek és a közönségnek kellemes olvasmányul fognak
szolgálni.

A PESTI NAPLÓ karácsonyi száma feltűnést keltő közleménnyel lepi meg olvasóit.

A PESTI NAPLÓ előfizetési árai:

Egész évre 14 forint — 28 korona Félévre 7 forint — 14 korona. Negyed évre 3.50 — 7 korona. 1 hónapra 1.20 — 2 korona 40 fillér.
Egyes példányok minden hírlapkereskedésben kaphatók 5 krért — 10 fillérért.

A PESTI NAPLÓ előfizetési ára (naponként kétszeri postaküldéssel, reggel és a délutáni gyorsvonatokkal)
Egész évre 20 forint — 40 korona. Fél évre 10 forint — 20 korona. Negyed évre 5 forint — 10 korona. 1 hónapra 1.70 — 3 korona 40 fillér.

A PESTI NAPLÓ délutáni kiadása Budapestről a délután 3 óra előtt induló gyorsvonatokkal
indíttatik s minden vidéki városban még a megjelenés napján az újságelárusítóknál 4
krajczárért — 8 fillérért kapható lesz.

A PESTI NAPLÓ szerkesztősége

BUDAPEST, Ferencziek tere 3-dik szám alatt.

A PESTI NAPLÓ kiadóhivatala

BUDAPEST, Ferencziek tere (Bazár épület.)

**A ki a PESTI NAPLÓ-ra előfizet, az december 18-iktól január 1-éig a lapot ingyen kapja, úgy, hogy az elő-
fizetés csak január 1-én kezdődik.**

Mutatványszámokat december 18-kától kívánatra egy héttig ingyen küld

a PESTI NAPLÓ kiadóhivatala.

Minden kiállításon legmagasabb kitüntetésekert nyert

GRÓF

ESTERHÁZY COGNAC

mely tiszta borból készül és ezért a közönség legkedveltebb itala.

Központi-iroda: Budapesten, külső vaczi-ut 23.

mindenütt kapható.

Melyik lapra fizessünk elő? Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS”

a mely az újévvel imár 25-ik évfolyamába lépett. — Ez a magyar olvasó közönség legtekintélyesebb lapja. Hiteles forrásokból származó értesülé-
sének gyorsasága, alapossága és sokasága, rovatának változatossága, kitünősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tettek népszerűvé. A
kormány körében előforduló eseményekről az „Egyetértés” olvasói értesülhetnek első sorban. — Az országgyűlési tárgyalásokról a leg-
részletesebb, tárgyilagos hí tudósítást egyedül az „Egyetértés” közli. Bármely párthoz tartozzék is a képviselő, beszéde az „Egyetértés”-ben a legter-
jedelmesebben közöltetik. — Ez az óriási terjedelmű lap egyszerre két homlokegyenest ellenkező irodalmi célt szolgál, mert naponként megtalálja benne
a család, a hölgyvilág a maga szép irodalmi olvasmányát a virágírodalom legkifűnőbb íróinak legújabb regényeiben, talál benne tárczázikkeit legjobb
íróinktól, divattudósítást Párisból stb., úgy, hogy nincs szépirodalmi lap, mely az „Egyetértés”-nek e rovatával a versenyt kiállhatná.

S ezzel szemben ott van az „Egyetértés”-nek oldalakra terjedő politikai és közgazdasági része, mely megbízhatóság, komolyság és jólétesültség
tekintetében utólrhetetlennek van elismerve a magyar sajtóban. Egyik legfőbb érdeme az „Egyetértés”-nek, hogy az események ösmertetése körül soha
semminemű tekintetektől sem hagyta magát befolyásolni, s mint teljesen független lap fölötté áll minden pártérdeknek és csak az igaz-
ságot szolgálja. Az egész sajtóban legnagyobb terjedelmű országgyűlési tudósításainak is mindenkor a párttekinteteken felülemelkedő részrehajlatlan-
ság szerezte meg a közelismerést, mely abban nyilvánul, hogy az „Egyetértés” olvasói között minden pártból találunk híveket.

Az „Egyetértés” gazdasági rovata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s gazdaközönség, az iparos és
vállalkozó nem szorult többé idegen nyelvű lapra mert az „Egyetértés” kereskedelmi s tőzsdei tudósításainak bőségével a többi lapok már föl
sem veszik a versenyt. — A kereskedő az iparos s a mezőgazda két évtized óta tudja már, hogy az „Egyetértés”-ben megtalálja mind-
azt, a mire szüksége van, s e miatt az „Egyetértés” ma már nélkülözhetetlenné vált, mint a hazai kereskedelmi, ipar- és mezőgazdasági forgalom ma-
gyar nyelvű vezérlapja. Üzleti dolgokban az „Egyetértés” a legjobban informált lap Magyarországon.

A rendes rovatokban s a fölmerülő eseményekről legnagyobb terjedelemben közölt bö tudósításokon kívül végre csak
az „Egyetértés” 3 speciális rovatát említjük meg, melyek országos híre tettek szert. Ezek: az Irodalom, a Tanügy és a
Mezőgazdaság, melyek mindegyike egy-egy szaklepot képes pótolni. A ki olvasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan
és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az

„EGYETÉRTÉS”-re

melynek előfizetési ára: egy hóra 1 frt 80 kr., negyedévre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés” kia-
dóhivatalába küldendők. Mutatványszámokat a kiadóhivatal kívánatra ingyen és bérmentve küld.

Az „Egyetértés” felelős szerkesztője és kiadótulajdonosa: CSÁVOLSZKY LAJOS. Az „Egyetértés” kiadóhivatala: Dal-
színház-utca 1. szám. (Az operaházzal szemben.)